

In de klas hoor ik het gekuch van Harun.
De voeten van mijn beste vriendin, Sari, schuiven over de grond.
Meester Hendrik komt dichterbij:
'Opletten, Jakob, heb je de oefeningen al gemaakt?'

Honderden cijfertjes dansen op mijn blad.
Ze verdrinken in een zee van geroezemoes.

De meester slaat twee keer met zijn hand op de tafel:
'Niet dromen over vissen. Sommen maken!'

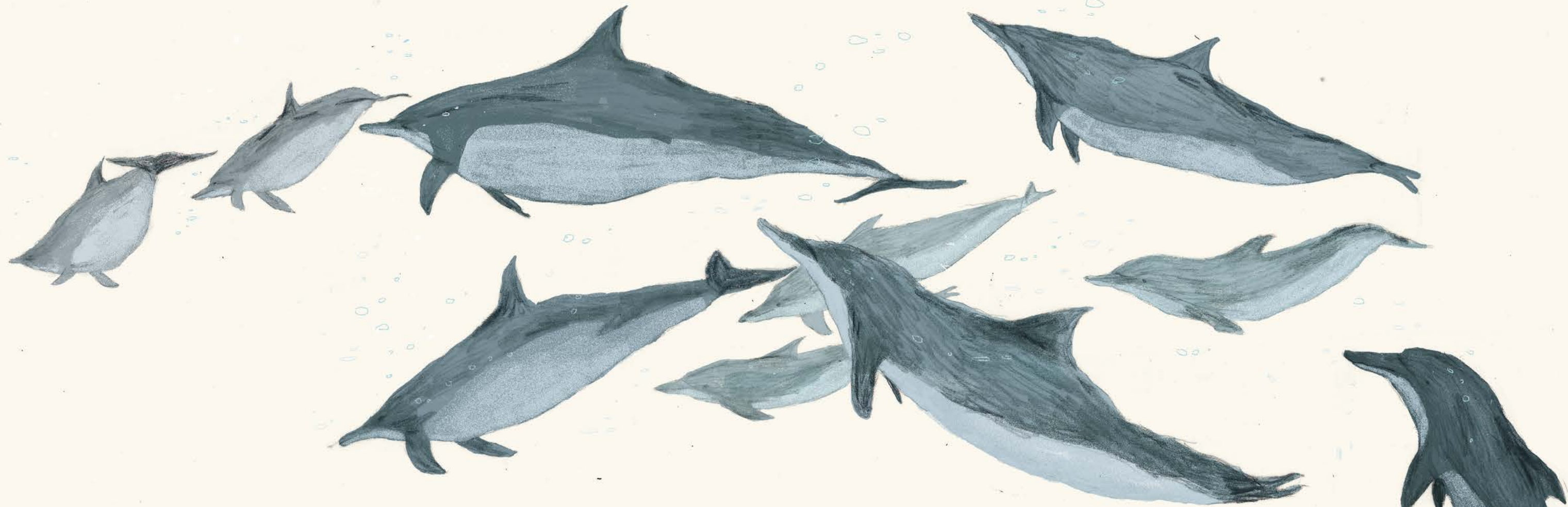

Op de zolder van ons huis is het stil.

Ik blader in mijn plantenboeken en teken de verschillende zeewiersoorten na. Ondertussen heb ik al elf schriften vol. Wist je dat er meer dan één miljoen soorten onderwaterplanten bestaan? Te veel om in één mensenleven te bekijken. Vanuit het raam kijk ik naar het verste ver.

Ik droom van wateravonturen.

Kijk, daar heb je de kleine vampierinktvis!

Vampierinktvisen zijn heel bijzonder, want er zitten lichtjes aan hun tentakels. Ze zwaaien vrolijk naar me en geven een lichtshow. Ik hou van lichtjes in het water.

Zie je al die staarten heen en weer zwaaien?

Dat zijn de langbektuimelaars: dolfijnen die in grote groepen zwemmen. Ze beschermen elkaar overal en altijd. Het is alsof je vliegt als je tussen hen zwemt. In hun ondeugende ogen lees ik over hun zee-avonturen. Ik vertel hun waar ze de helderste waters kunnen vinden.

